

Львівський національний університет імені Івана Франка

Географічний факультет

Кафедра фізичної географії

Інститут екології Карпат НАН України

Карпатський національний природний парк

Українське географічне товариство

Українська асоціація ландшафтних екологів

ПРОБЛЕМИ ЛАНДШАФТОЗНАВСТВА В КОНТЕКСТІ СТРАТЕГІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТА ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ЛАНДШАФТНОЇ КОНВЕНЦІЇ

МАТЕРІАЛИ

Міжнародного наукового семінару,

присвяченого 40-річчю Чорногірського географічного стаціонару

Львівського національного університету імені Івана Франка

3-5 листопада 2017 року

ЛЬВІВ-ВОРОХТА

2017

Проблеми ландшафтознавства в контексті стратегії сталого розвитку та Європейської ландшафтної конвенції. Матеріали Міжнародного наукового семінару, присвяченого 40-річчю заснування Чорногірського географічного стаціонару Львівського національного університету імені Івана Франка (3–5 листопада 2017 р.). – Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2017. – 156 с.

Редакційна колегія:

А. В. Мельник, доктор геogr. наук (відповідальний редактор);
Л. Я. Костів, канд. геogr. наук (відповідальний секретар);
В. І. Біланюк, канд. геogr. наук; В. М. Шушняк, канд. геogr. наук;
Б. П. Муха, канд. геogr. наук; В. П. Матвій, канд. геogr. наук;
П. М. Шубер, канд. геogr. наук; Б. І. Яворський, канд. геogr. наук

Рецензенти:

В. Г. Гаськевич, доктор геogr. наук, професор;
Я. С. Кравчук, кандидат геogr. наук, професор

Друкується
за ухвалою Вченої Ради географічного факультету
Львівського національного університету імені Івана Франка
(протокол від 18 жовтня 2017 року № 8)

Опубліковано в авторській редакції

© Львівський національний університет
імені Івана Франка, 2017

західній частині області (Володимир-Волинський та Іваничівський райони). Найпізніше і найрідше (за густотою поселень) заселялася центральна (Ковельський, Турійський і Рожищанський) та південна (Горохівський і Локачинський райони) частини області.

Список використаних джерел

1. Конопля В. Старожитності Волині: монографія / В. Конопля. – Львів: НВФ «Українські технології», 1997. – 232 с.
2. Круль В.П. Історична географія Західної України: навчальний посібник / В. Круль. – Чернівці: ЧНУ, 2008. – 188 с.
3. Кучинко М. Археологія Волині: монографія / М. Кучинко. – Луцьк: Видавництво обласної друкарні, 2005. – 202 с.

Гулик С. В., Таранова Н. Б.

Тернопільський національний педагогічний університет імені В. Гнатюка

ІСТОРІЯ ФОРМУВАННЯ СУЧASНИХ АНТРОПОГЕННИХ ЛАНДШАФТІВ МІСТА ТЕРНОПОЛЯ

До антропогенних ландшафтів належить більшість сучасних ландшафтів Землі. Максимального антропогенного перетворення ландшафти зазнають в населених пунктах. Методологічною основою для дослідження сучасних ландшафтів міських територій є концепція антропогенного ландшафтут і ландшафтно-техногенного комплексу [1].

На підставі літературних, картографічних, історичних та архівних матеріалів виділяємо такі етапи у розвитку сучасних антропогенних ландшафтів в межах міста Тернополя: перший етап – долокаційний (до 1540 року), другий етап – локаційний 1540 р. – XVII ст., третій етап (середина XVIII ст. – початок XIX ст.), четвертий етап (кінець XIX ст. – початок ХХ ст.), п'ятий етап (початок ХХ ст. – середина ХХ ст.), шостий етап (середина ХХ ст. – початок ХХІ ст.). Зважаючи на наявність поблизу значної кількості пам'яток археології можемо стверджувати про освоєння території міста у давні часи [2]. Ще до заснування міста тут існувало поселення Топільче, яке утворилося на давньому торговому тракті, головному шляху татарських нападів. Співставляючи цей факт з повідомленням, що Надставна Хрестовоздвиженська церква старша за саме місто, а також на підставі аналізу планувальної структури, можна досить впевнено стверджувати, що це поселення займало західну частину історичного ядра і простягалось від Надставної церкви до сучасної вулиці М. Пашащука.

Другий етап (локаційний 1540 р.–XVII ст.) пов'язаний із заснуванням міста 1540 року та отриманням Магдебурзького права. Засновником міста був краківський каштелян, великий коронний гетьман Ян Тарновський, який отримує від польського короля Зигмунта I привілей на заснування міста у теребовлянському повіті, на березі річки Серет. В 1544 р. розпочато будівництво замку та оборонних укріплень, яке тривало вісім років. За іменем свого

засновника місто названо Тарнополь, але поряд з офіційною назвою утворилася інша її форма: Тернопіль, що нею користувались у народі (цю форму затверджено у 1944 р. замість старої). У 1548 р. в долині Серету було насипано дамбу і зведено греблю вздовж Львівського тракту (в оборонних цілях і для збору мита), в результаті чого річка розлилася й утворився великий став. Збережені описи міста 1671, 1672, 1690 рр., привілей монастирю Домініканців, найдавніша карта міста з 1793 р. дають підстави реконструювати обриси оборонних укріплень міста й замку, назви усіх веж та брам, уявити незафіковані картографічно первісні елементи міської структури, видозмінені у XVIII-XIX століттях. За описом міста з 1672 року тут стояли: замок, 2 костьоли, 2 церкви, синагога, Ринок, 13 вулиць, 12 кам'яниць, 420 дерев'яних домів, 4 млини [7].

Місто у 1675 р. було захоплене турками і ними розграбоване і поруйноване. В описі 1690 р. відзначається доведення до руїни замку, зубожіння міщан, обшарпаність і пустка міських будинків. Єдиний прибуток продовжував давати став, але гребля потребувала ремонту.

У період третього етапу (середина XVIII ст.–початок XIX ст.) Тернопіль висувається в ряд великих торгових центрів. Одночасно з активною будовою військових об'єктів – казарм, військових шпиталів, тут з'являються школи, у 1820 р. засновано єзуїтську гімназію, згодом вищу філософську школу Забудова міського типу переходить за межі середньовічного ядра, опановуючи в першу чергу територію міських городів та Микулинецьке передмістя.

Розвиток міського антропогенного ландшафту м. Тернополя

Поступово освоюється заболочена колись Оболонь на південь від історичного ядра, тут діє заміська торговиця худобою, бойня.

У середині XIX ст. місто розвивається як крупний промисловий центр, невпинно зростає населення та територія міста. Передмістями у цей час стають віддалені колись околиці міських полів: Зарудське – на місці церковного і костельного ланів, Збаразьке – на північному сході, Смиківське – на міських полях, розташованих на схід від колишніх міських городів, Микулинецьке – за Оболонню [3].

В період IV етапу, протягом другої половини XIX ст. місто стрімко розрослося за рахунок приєднання до своїх територій передмість, слобід, віддалених сіл і хуторів. Навколо історичного центру, забудованого відповідно до вимог часу, вздовж новоутвореної, часами нерегулярної сітки вулиць і бульварів, утворилися цілі квартали нової забудови, здебільшого громадські споруди, готелі, біржі, банки та кредитні установи, ділові та торговельні центри [2]. Помітними віхами у розвитку лінійно-дорожного ландшафту міста стали відкриття залізничного руху, каналізаційної системи за проектом інженера Януша Закжевського, запровадження електричного освітлення. В часи першої світової війни місто зазнало важких випробувань, особливо далися ознаки пожежі і бомбардування в часі боїв австрійсько-російських в 1917 р., потім – польсько-українських і останнього більшовицького періоду. Вже у 1920-х роках місто почало перерости свої історичні межі. Передмістя Новий Світ утворилось на землях, приєднаних до Тернополя від с. Білої. Тоді ж до міста долучено ціле село Загребелля [3].

П'ятий етап (початок ХХ ст.–середина ХХ ст.). Друга світова війна мала для Тернополя нищівні наслідки. Історичне ядро дощенту зруйноване під час військових дій у квітні 1944 року.

У 50-х роках відбувається масштабна відбудова Тернополя (шостий етап середина ХХ ст.–початок ХХІ ст.). Тернопіль перетворено у зразкове соціалістичне місто з типовою забудовою. В 50-х роках відновлено від воєнного спустошення Тернопільський став, при тому його значно поглиблено. Внаслідок чого на низину, зліва від греблі, де раніше були торфорозробки з кар'єрами, заповненими водою, намито землі, на якій постав оберт рекреаційного ландшафту – парк Топільче. У 60-х роках, коли переплановували центральну частину міста, залишки забудови та планувальної структури площа Ринок були повністю знівелювані. Середовище вулиць із малоповерховою садибною та віловою забудовою було зіпсувте безладно втуленими типовими п'яти- і дев'ятиповерховими будинками.

Сучасна структура ландшафтів Тернополя сформувалася у другій половині ХХ ст., що було пов’язано з появою нових великих підприємств: «Ватри», Комбайнового заводу, Текстильного комбінату та інших. Колишні сільсько-господарські ландшафти перетворилися на селитебні та промислові, виникли нові житлові масиви: «Дружба», «Східний», «Сонячний», які розросталися на початку ХХІ ст. і до сьогодні цей процес триває. Центральна ж частина міста зазнає значного ущільнення будівель.

Зростання параметрів міста перебуває в прямій залежності від збільшення кількості населення. Так, у 1817 р. населення міста становило понад десять тис. осіб, а станом на 1.03.2015 р. в Тернополі проживало приблизно 216 468 чоловік.

Таким чином, із зростанням населення посилюється антропогенний вплив як на міські так і на приміські ландшафти.

Користуючись даними головного управління земельних ресурсів Тернопільської області та іншими джерелами,, можна виокремити у місті Тернополі такі сучасні класи антропогенних ландшафтів [5]: селитебні; сільськогосподарські; промислові лісові; лінійно-дорожні; водні; рекреаційні; тафальні. Співвідношення їх часток у структурі земельних угідь міста характерне для урбанізованих територій

Територія міста Тернополя неоднорідна в ландшафтному відношенні. В різних частинах міста, на певних етапах розвитку та залежно від виду землекористування – в історичному і діловому центрі, житлових районах, промисловій, транспортній, водогосподарській, рекреаційній і приміській зонах – ступінь зміни природних елементів і насиченість техногенними об'єктами різна. У місті спостерігається загальна, як і для всіх міст тенденція – зменшення площ повністю змінених та перетворених ландшафтів, ступеня забудованості території в напрямку від центра до периферії

Список використаних джерел

1. Денисик Г. І. Регіональне антропогенне ландшафтознавство. / Г. І. Денисик, О. В. Тімець. – Вінниця: «Едельвейс», 2010. – 168 с.
2. Історико-архітектурний опорний план м. Тернополя. Матеріали історико-архівних та бібліографічних пошуків. – Т. І. Кн. І. – Науково-технічний архів «Укрзахідпроектреставрація» (Вибіркові матеріали). – Львів, 2012.
3. Кадастрова карта м. Тернополя. Фонди Державного архіву Тернопільської області. Фонд 226, опис 16, справа 11–15, 23 аркуші.
4. Тернопіль. Історико-краєзнавча хроніка. 1543–1944. Частина I <http://www.tarnopol.te.ua/forum> <http://ridne.ucoz.ua>.
5. Статистичні та фондові матеріали управління земельних ресурсів Тернопільської облдережадміністрації.
6. Satke W. Powiat Tarnopolski pod względem historycznym, geograficznym i statystycznym / W. Satke // Rocznik kółka naukowego Tarnopolskiego za rok 1895. – Tarnopol, 1896. – S. 67 – 227.
7. Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich. – T.VII. – Warszawa, 1886.– 845 s.

Зміст

ЛАНДШАФТНЕ КАРТУВАННЯ, ІДЕНТИФІКАЦІЯ І КЛАСИФІКАЦІЯ ЛАНДШАФТІВ	3
<i>Денисик Г. І.</i>	
ЛАНДШАФТОЗНАВСТВО В УКРАЇНІ І ЄВРОПЕЙСЬКІ КОНВЕНЦІЇ	4
<i>Влах М. Р., Шаблій О. І.</i>	
ПРОБЛЕМИ КОНВЕРГЕНЦІЇ ПРИРОДНИЧОЇ І СУСПІЛЬНОЇ ГЕОГРАФІЇ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ НАУКИ	5
<i>Назарук М. М.</i>	
КУЛЬТУРНІ ЛАНДШАФТИ ЯК ВТІЛЕННЯ ЦІЛІСНОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ТА ПРИРОДНОГО	8
<i>Черваньов І. Г.</i>	
СУЧАСНІ АСПЕКТИ КОНСТРУКТИВНОГО ЛАНДШАФТОЗНАВСТВА (НА ПРИКЛАДАХ ОСТАННІХ РОЗРОБОК ХАРКІВСЬКОЇ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ГЕОГРАФІЧНОЇ ШКОЛИ)	10
<i>Кукурудза С. І.</i>	
ЛАНДШАФТОМЕТРІЯ – ЗАСАДНИЧА ФУНКЦІЯ ЛАНДШАФТОЗНАВЧИХ СТУДІЙ	11
<i>Сорокіна Л. Ю.</i>	
ГІС «ЛАНДШАФТИ УКРАЇНИ» ТА ЇЇ ЦІЛЬОВЕ ПРИЗНАЧЕННЯ	13
<i>Маглакелидзе Роберт, Гогинашвили Нели</i>	
РАСТИТЕЛЬНОСТЬ И РАСТИТЕЛЬНЫЕ ФЕНОМЕНЫ ЛАНДШАФТОВ САМЦХЕ-ДЖАВАХЕТИИ И НЕКОТОРЫЕ ПРОБЛЕМЫ ИХ ОХРАНЫ	16
<i>Міхелі С. В.</i>	
ПОЛЬОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ ЛАНДШАФТНИХ КОМПЛЕКСІВ ЛУБЕНСЬКОГО РАЙОНУ ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ	18
<i>Гостюк З. В., Мельник А. В.</i>	
ПРИРОДНІ ТЕРИТОРІАЛЬНІ КОМПЛЕКСИ ПОКУТСЬКИХ КАРПАТ	22
<i>Муха Б. П.</i>	
ТЕОРЕТИЧНІ І МЕТОДИЧНІ ДЕФІНІЦІЇ ДО ЛАНДШАФТНОГО КАРТОГРАФУВАННЯ ГІРСЬКИХ І РІВНИННИХ ТЕРИТОРІЙ	25
<i>Круглов І. С.</i>	
ПРО ТЕОРЕТИЧНІ ОБ'ЄКТИ СИСТЕМНОЇ ЕКОЛОГІЇ ТА ЛАНДШАФТОЗНАВСТВА	26
<i>Гордезиани Т. П., Маисурадзе Р. Д., Лаошвили З. Д., Шарашенидзе М. Д.</i>	
МЕТОДИКА СОСТАВЛЕНИЯ «СЕМАФОРНОЙ КАРТЫ» С ЦЕЛЬЮ ИССЛЕДОВАНИЯ УСТОЙЧИВОСТИ ЛАНДШАФТОВ (НА ПРИМЕРЕ ЗАПАДНОЙ ГРУЗИИ)	28

<i>Бодня О. В., Олійников І. А., Овчаренко А. Ю.</i>	
ЛАНДШАФТНЕ ОНЛАЙН-КАРТОГРАФУВАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ СМАРТФОНІВ, ОСНАЩЕНИХ ГІС-ТЕХНОЛОГІЯМИ: ДОСВІД ЗАСТОСУВАННЯ У СЛОБОЖАНСЬКому НАЦІОНАЛЬному ПРИРОДному ПАРку	32
<i>Карабінюк М. М., Костів Л. Я., Мельник А. В., Сеничак Д. В., Яськів Б. В.</i>	
МЕТОДИКА ДОСЛІДЖЕННЯ ЧИННИКІВ ФОРМУВАННЯ ПРИРОДНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ КОМПЛЕКСІВ ВЕРХІВ'Я БАСЕЙНУ РІЧКИ ЛАЗЕЩИНА В МЕЖАХ ЧОРНОГОРИ	33
<i>Мкртчян О. С.</i>	
ПРОБЛЕМИ ДЕШИФРУВАННЯ ТИПІВ НАЗЕМНОГО ПОКРИВУ ТА ТИПІВ БІОЦЕНОЗІВ КАРПАТСЬКОГО ВИСОКОГІР'Я НА СУПУТНИКОВИХ ЗОБРАЖЕННЯХ	38
ЕВОЛЮЦІЯ, ФУНКЦІОNUВАННЯ І ДИНАМІКА ЛАНДШАФТНИХ КОМПЛЕКСІВ ТА ЇХ КОМПОНЕНТІВ	
	41
<i>Біланюк В. І., Тиханович Є. Є.</i>	
ПАРАМЕТРИЗАЦІЯ ЛАВИННИХ ГЕОКОМПЛЕКСІВ МАСИВУ БОРЖАВА	42
<i>Баранник А. В., Позняк С. П.</i>	
ОСОБЛИВОСТІ ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ І ВЛАСТИВОСТІ ГРУНТІВ СВІДОВЕЦЬКОГО ТА ЧОРНОГІРСЬКОГО МАСИВІВ УКРАЇНСЬКИХ КАРПАТ	44
<i>Іванович Б. В.</i>	
ПОШИРЕННЯ ДЖЕРЕЛ У ЛАНДШАФТАХ УКРАЇНСЬКОГО РОЗТОЧЧЯ	47
<i>Тиханович Є. Є.</i>	
ТИПОЛОГІЯ ЛАВИННИХ ГЕОКОМПЛЕКСІВ	49
<i>Холявчук Д. І., Киналь О. В.</i>	
ОСОБЛИВОСТІ БЕЗДОЩІВ'Я У ПЕРЕДГІР'ЯХ УКРАЇНСЬКИХ КАРПАТ (РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ)	51
<i>Шушняк В. М., Савка Г. С., Марзанич Н. І.</i>	
ЛАНДШАФТНО-КРЕНЕЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ВЕРХІВ'Я РІКИ ПРУТ	54
<i>Шубер П. М.</i>	
ТРИВАЛІСТЬ СОНЯЧНОГО СЯЙВА В ЛАНДШАФТІ ЧОРНОГОРА В ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХХ СТОЛІТТЯ	57
<i>Кирилюк С. М., Кирилюк О. В.</i>	
ЕВОЛЮЦІЯ ЛАНДШАФТІВ МІСЯЧНИХ УДАРНИХ КРАТЕРІВ	59
<i>Зяблікова І. Г.</i>	
ВАЖЛИВІСТЬ СТВОРЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ МЕРЕЖІ СТАЦІОНАРІВ ТА ДОСЛІДНИХ СТАНЦІЙ І РЕЄСТРАЦІЯ ЇХ В ЄВРОПЕЙСЬКІЙ ЕКОМЕРЕЖІ DEIMS-SDR	62

<i>Костів Л. Я., Мельник А. В.</i>	
ДИНАМІКА ТРИВАЛОСТІ ЛІТНІХ СЕЗОННИХ СТАНІВ ПРИРОДНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ КОМПЛЕКСІВ ОКОЛИЦЬ ЧОРНОГІРСЬКОГО ГЕОГРАФІЧНОГО СТАЦІОНАРУ	66
<i>Гнатяк І. С.</i>	
СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДОСЛІДЖЕННЯ МОРФОДИНАМІКИ ПІШОХІДНОГО МІКРОРЕЛЬЄФУ В ОКОЛИЦЯХ ЧОРНОГІРСЬКОГО ГЕОГРАФІЧНОГО СТАЦІОНАРУ	68
<i>Притула Р., Костів Л.</i>	
ГЕОЛОГО-ГЕОМОРФОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ ЛАНДШАФТНОЇ СТРУКТУРИ ВОРОХТА-ІЛЬЦІВСЬКОГО НИЗЬКОГІР'Я	70
АНТРОПОГЕННІ НАВАНТАЖЕННЯ НА ЛАНДШАФТНІ КОМПЛЕКСИ 73	
<i>Круль В., Гищук Р., Гадельшин О.</i>	
ПОСЕЛЕНСЬКА ОСВОЄННІТЬ ФІЗИКО-ГЕОГРАФІЧНИХ РАЙОНІВ ВЕРХНЬОГО ПРУТА	74
<i>Штойко П. І.</i>	
ІСТОРИЧНА РЕТРОСПЕКТИВА АНТРОПОГЕННОГО ВПЛИВУ НА СТАН ФУНКЦІОNUВАННЯ ГЕОСИСТЕМ	77
<i>Іванов Є. А.</i>	
ПІДХОДИ ДО КЛАСИФІКАЦІЇ ГІРНИЧОПРОМИСЛОВИХ ГЕОСИСТЕМ	78
<i>Гілецький Й. Р., Тимофійчук Н. М.</i>	
ДЕАНТРОПОГЕНІЗАЦІЯ ВИСОТНИХ МІСЦЕВОСТЕЙ ГІР ГРИНЯВИ ТА ЧИВЧИН	82
<i>Добинда І. П.</i>	
АНТРОПОГЕННЕ ОСВОЄННЯ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ ВІД НАЙДАВНІШИХ ЧАСІВ ДО ЧАСІВ КИЇВСЬКОЇ РУСІ	83
<i>Гулик С. В., Таранова Н. Б.</i>	
ІСТОРІЯ ФОРМУВАННЯ СУЧASNІХ АНТРОПОГЕННИХ ЛАНДШАFTІВ МІСТА ТЕРНОПОЛЯ	86
ЛАНДШАФТНО-ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ 90	
<i>Бортник С. Ю., Ковтонюк О. В., Лаврук Т. М., Погорільчук Н. М., Тимуляк Л. М.</i>	
ЛАНДШАФТНО-ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ	91
<i>Белей Л. М., Куців Л. П., Киселюк О. І., Марчук В. М., Марчук І. В.</i>	
ВІТРОВАЛИ І БУРЕЛОМИ У ЛІСОВИХ МАСИВАХ ВЕРХІВ'Я ПРУТА ВПРОДОВЖ ПОТОЧНОГО РОКУ (2017): ЕКОЛОГІЧНИЙ ЛІСІВНИЧИЙ, ПРИРОДООХОРОННИЙ ТА ГЕОМОРФОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТИ	93

<i>Буряник О. О.</i>	
ЛІСОПАТОЛОГІЧНІ ЯВИЩА ТА ВСИХАННЯ ДЕРЕВОСТАНІВ В НПП «СКОЛІВСЬКІ БЕСКИДИ»	95
<i>Сплодитель А. О.</i>	
ЗАКОНОМІРНОСТІ РОЗПОДІЛУ ВАЖКИХ МЕТАЛІВ В СИСТЕМІ «ГРУНТ-РОСЛИНА» (НА ПРИКЛАДІ ТЕРИТОРІЇ НАЦІОНАЛЬНОГО ПРИРОДНОГО ПАРКУ «НИЖНЬОСУЛЬСЬКИЙ»)	97
<i>Федотіков М. О.</i>	
ГЕНЕТИКО-ГЕОМЕТРИЧНІ ВЛАСТИВОСТІ ЕЛЕМЕНТАРНИХ ГРУНТОВИХ АРЕАЛІВ ГОРОДОЦЬКО-ЩИРЕЦЬКОГО ОПІЛЛЯ	100
<i>Гнатяк І. С., Карабінюк М. М., Костів Л. Я., Лаврук М. М., Мельник А. В.</i>	
ФІЗИКО-ГЕОГРАФІЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ВІТРОВАЛЬНО-БУРЕЛОМНИХ ЯВИЩ В ОКОЛИЦЯХ ЧОРНОГІРСЬКОГО ГЕОГРАФІЧНОГО СТАЦІОНАРУ У ВЕРЕСНІ 2017 РОКУ	103
ЛАНДШАФТНЕ ПЛАНУВАННЯ, ОХОРОНА ЛАНДШАФТНИХ КОМПЛЕКСІВ ТА ЕКОСИСТЕМ	106
<i>Петлін В. М.</i>	
ПРОБЛЕМИ ЛАНДШАФТОЗНАВСТВА В ДОСЛІДЖЕННІ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ЗАЛЕЖНОСТЕЙ	107
<i>Присакар Віталій, Ходан Галина, Дячук Аліна</i>	
ЛАНДШАФТНА ХАРАКТЕРИСТИКА ТЕРИТОРІЇ МІСТА ВИЖНИЦІ	111
<i>Терлецька О. В.</i>	
ПРОБЛЕМИ ЛАНДШАФТНО-ЕКОЛОГІЧНОГО ОЦІНЮВАННЯ УРБОСИСТЕМ НА ПРИКЛАДІ ДРОГОБИЧА	113
<i>Брусак В. П.</i>	
ЛАНДШАФТНО-ГЕОГРАФІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ДЛЯ ВИРИШЕННЯ АКТУАЛЬНИХ ЗАВДАНЬ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОЇ СПРАВИ	115
<i>Савка Г. С., Хомин О. В., Шушняк В. М.</i>	
ЛАНДШАФТНО-СОЗОЛОГІЧНА ОЦІНКА ОСЕЛИЩ РАРИТЕТНИХ ВІДІВ ФЛОРИ У ВЕРХІВ'Ї РІКИ ПРУТ	118
<i>Смалійчук А. Д.</i>	
ПРАЛІСИ ТА СТАРОВІКОВІ ЛІСИ УКРАЇНСЬКИХ КАРПАТ: ГЕОПРОСТОРОВИЙ АНАЛІЗ СТРУКТУРИ ТА ЧИННИКІВ	121
<i>Байцаар А. Л.</i>	
ТИПИ ВЕРХНЬОЇ МЕЖІ ЛІСУ В ЛАНДШАФТІ ЧОРНОГОРА ТА ЇЇ ОХОРОНА	124

РЕКРЕАЦІЙНО-ТУРИСТИЧНЕ ВИКОРИСТАННЯ ЛАНДШАФТІВ, ЛАНДШАФТНА ОСВІТА І КУЛЬТУРА	128
<i>Питуляк М. Р., Питуляк М. В.</i> ЛАНДШАФТНО-РЕКРЕАЦІЙНІ РЕСУРСИ БЕРЕЖАНСЬКОГО ГОРБОГІР'Я	129
<i>Четирбук О. Р., Волошин І. М.</i> РЕКРЕАЦІЙНО-ТУРИСТИЧНІ ЛАНДШАФТИ В МЕЖАХ УКРАЇНСЬКО- ПОЛЬСЬКОГО ПРИКОРДОННЯ	132
<i>Матвіїв В. П., Шубер П. М., Готовський Р.</i> МІЖНАРОДНІ НАУКОВО-КРАЄЗНАВЧІ ЕКСПЕДИЦІЇ (ГРИНЯВИ, ЧИВЧИНИ, ЧОРНОГОРА), ЯК РЕЗУЛЬТАТ МІЖВУЗІВСЬКОЇ СПІВПРАЦІ (УКРАЇНА-ПОЛЬЩА)	135
<i>Волошин І. М., Кучер П. В.</i> ГЕОПРОСТОРОВЕ ПОШИРЕННЯ ТУРИСТИЧНО-РЕКРЕАЦІЙНИХ ОБ'ЄКТІВ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ	137
<i>Зінько Ю. В., Іванік М. Б.</i> ЕСТЕТИЧНА ОЦІНКА РЕЛЬЄФУ ПІВНІЧНОГО СХИЛУ ЧОРНОГОРИ	140
<i>Бойко В. М.</i> ЛАНДШАФТОЗНАВЧИЙ КОНТЕНТ ШКІЛЬНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ ТА ЙОГО ВІДОБРАЖЕННЯ В ПІДРУЧНИКАХ З ГЕОГРАФІЇ	142
<i>Лаврук М. М., Мельник А. В.</i> ЛАНДШАФТНО-ПІЗНАВАЛЬНА СТЕЖКА ЯК КОМПЛЕКСНИЙ ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ГЕОПРОСТОРОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ УЧНІВ	144

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

ПРОБЛЕМИ ЛАНДШАФТОЗНАВСТВА
В КОНТЕКСТІ СТРАТЕГІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ
ТА ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ЛАНДШАФТНОЇ КОНВЕНЦІЇ

МАТЕРІАЛИ

Міжнародного наукового семінару,
присвяченого 40-річчю Чорногірського географічного стаціонару
Львівського національного університету імені Івана Франка
(3–5 листопада 2017 року)

Комп'ютерне макетування Г. Я. Шушняк

Формат 70×84/16. Папір офсетний. Умовн. друк. арк. 12,68.
Тираж 300 прим. Зам.

Видавець і виготовлювач
Львівський національний університет імені Івана Франка,
вул. Університетська, 1, м. Львів, 79000.

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру
видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції.
Серія ДК № 3059 від 13.12.2007 р.